

Când răcoarea celestă se strânge-n cumpăna dimineții și pașii se grăbesc pe cărări de munte, te inundă un soi de imensitate de nepătruns. Culmile ce se întind spre arcul uranic și îndelungul zărilor coboară în tine un cutremur nedescris. Cum ar fi putut un haos inexplicabil să conceapă un univers într-o armonie perfectă? Și din nenumăratele gânduri se ridică unul ce descrie o teamă, o teamă în fața unei fărâme mici ce exprimă natura unui Dumnezeu incomensurabil.

Undeva, în derivă, precum vase pierdute în abisul nopții, inimile noastre au uitat să se mai teamă. Plutesc duse de valuri, care încotro, sub umbrele frământărilor ce se deschid ca niște prăpăstii și înghit, rând pe rând, simțirea și bătăile ce le țineau în viață. Nu, nu au uitat să se teamă de ziua de azi și de cea de mâine, sau de negura viitorului, au uitat să-și întindă velele, să se teamă de Acel ce le cârmuiește în dreptatea-I sfântă. Au uitat să-și fixeze ancora în promisiuni, să-și ridice pânzele sus, să se lase ghidate și purtate după atotștiința și înțelepciunea sfântă a Celui ce le-a pregătit pentru noul drum.

continuare din pagina 2

La fel și în viețile noastre, Dumnezeu ne șlefuește și ne aduce mai aproape de El prin suferință, încercare.

Aveți răbdare! Așteptați să înțelegeți planul lui Dumnezeu pentru viețile voas-

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Camelia Sabău**
Tehnoredactare: **Dan Matei**

Ne temem de rațiunea și intuiția umană, ne temem de păreri și... am pierdut din vedere mărginirea ființei cu tot ce este ea. Frica de evaluările oamenilor, a căror impresii se strâng sub prisma subiectivității firești, limitate, va genera o schimbare superficială, eventual o mască ceva mai pretențioasă care să înfățișeze o latură mai agreabilă a naturii umane. Frica de Domnul însă, teama concepută în reflecția sfințeniei absolute, armonizează natura cu statutul, conturează o nouă dimensiune a unei făpturi noi, veșnice.

Când răcoarea celestă se strânge-n cumpăna dimineții și pașii se grăbesc pe cărări de munte, te inundă un soi de imensitate de nepătruns. Perfecțiunea, bunătatea, răbdarea, dragostea, dreptatea, sfințenia, transcendența... toate cuprinse într-un Dumnezeu viu. Un Dumnezeu căruia îi revine dreptul de ne modela, de a ne cere să trăim sfânt, de a ne disciplina și a ne da direcție. Și din nenumăratele gânduri se ridică unul ce descrie o teamă... o teamă ce te transformă... în fața unui Dumnezeu cu totul Sfânt.

Amalia Lupu

tre, nu disperați în situații de deznădejde, amintiți-vă că Tatăl nostru este în control! El știe ce e mai bine pentru viața noastră! De El nimeni și nimic să nu ne despartă!

Alexandra Ștef

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 18.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

An XIII, nr. 670 din 29 septembrie 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DUMNEZEU MĂ CUNOAȘTE

„Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,“

Psalmi 139:1

Dumnezeu mă cunoaște. El nu mă cunoaște așa cum mă cunosc oamenii, ci mă cunoaște pe deplin, nu doar la suprafață, ci în totalitate, nu atât cât doresc eu să fiu cunoscut, ci în acord cu capacitatea Sa de cunoaștere absolută.

Acesta este motivul pentru care nu mă pot ascunde de Domnul. Orice încer-

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Întrebări**

pag. 3 **Răbdarea....**

"Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde."

Ieremia 29:11

care de a mă feri de ochii Lui, este o acțiune care poate fi calificată drept absurdă și ridicolă. Cunoașterea mea de către Dumnezeu nu se rezumă doar la nivelul faptelor, ci se răsfrânge și asupra gândurilor. Astfel că, mintea mea, gândurile mele, orice faptă și orice acțiune sunt supuse cunoașterii Domnului.

În lumina atotcunoașterii lui Dumnezeu, viața mea devine o carte deschisă, citită și observată în fiecare clipă de Cel față care nu pot avea secrete.

Cu siguranță, pentru cineva care nu este împăcat cu Dumnezeu și nu are o natură schimbată, perspectiva atotcunoașterii lui Dumnezeu trebuie să fie o povară extrem de apăsătoare. Asemenea oameni, trebuie

Continuare pag. 2

să știe că toate gândurile ascunse, toate blestemățiile, minciunile, invidiile, vorbele de ocară, înjurăturile, faptele abjecte, promiscuitatea și orice alte acțiuni întreprinse sub pornirea firii nerăscum-părate, se înfăptuiesc sub privirile sfinte ale Domnului.

Faptul că față de asemenea fapte abominabile, Dumnezeu nu își revarsă mânia, este numai datorită îndelungii Sale răbdări. În același timp, însă, datorită cunoașterii Sale desăvârșite, în ziua judecării, Dumnezeu va putea scoate la iveală toate faptele și gândurile noastre, înfăptuite de-a lungul vieții, aici pe pământ. Acesta va fi unul dintre motivele pentru care nici un om nu va îndrăzni să conteste justețea judecării lui Dumnezeu, astfel încât, toți condamnații din ziua aceea vor ști că sentința rostită cu privire la ei, este pe deplin meritată.

Pe de altă parte, copiii lui Dumnezeu își trăiesc viața în lumina atotcunoașterii Celui pe care îl numesc Tată. Gândurile, vorbele și acțiunile lor sunt expresia naturii lor înnoite și apoi izvorâte din știința că umblă înaintea unui Dumnezeu față de care totul este descoperit și gol.

Dacă, în timp ce pentru lume, cu-

RĂBDAREA.....

Oamenii moderni se confruntă adesea cu o mare problemă, răbdarea. În zilele noastre a devenit o calitate greu de găsit, o virtute pe care puțini o posedă.

Dumnezeu lucrează neîncetat la inimile și ființa noastră, și de cele mai multe ori lucrează la răbdarea noastră prin suferință. Un exemplu bun de urmat în Sfânta Scriptură este Iov, un adevărat om al credinței, care a știut să-L asculte și să-L iubească pe Dumnezeu până la sfârșit. Este ușor și frumos să spui că Domnul e stânca mântuirii și Condu-

noașterea desăvârșită a lui Dumnezeu este un motiv de îngrijorare și spaimă, pentru credincioși, această realitate devine unul dintre cele mai puternice motive de încredere, liniște și sigu-ranță.

Trăitori într-o lume egoistă, individualistă și centrată spre sine, experimentăm singurătatea, izolarea și abandonarea. În astfel de momente, suntem tentați să credem nu este nimeni care să ne vadă sau să ne cunoască durerea, necazul, problemele și suferința.

În schimb, când afli că Dumnezeu este atotcunoscător, te poți liniști, știind că un asemenea Dumnezeu, cunoaște îndeaproape și în detaliu, chiar și cele mai delicate detalii ale vieții tale.

În lumina cunoașterii desăvârșite a lui Dumnezeu, trebuie să știi că nopțile negre ale sufletului tău, lacrimile, singurătatea și situațiile care par fără rezolvare, sunt pe deplin cunoscute de Domnul. Tu nu ești singur, ochii Domnului veghează, problema ta este cunoscută în cer, iar la momentul potrivit, răspunsul și ajutorul vor veni în acord cu desăvârșita Sa înțelepciune și bunătate.

pastor Daniel Chereji

cătorul tău în vremurile fără furtună și greutate, însă când încercările ne apasă cedăm, credința se micșorează și ne întrebăm de ce? Suferința macină trupul, sufletul și duhul, creând o stare de refuz a oricărui lucru. Iov a trăit o astfel de experiență, în urma atacului venit din partea lui Satan și îngăduit de Dumnezeu. Fiecare om descendent din Adam trăiește experiența suferinței. Chiar dacă Iov era un om neprihănit, declarat astfel de însuși Dumnezeu, totuși Dumnezeu a îngăduit în viața lui suferința.

continuare pagina 4

ÎNTREBĂRI

„Fă să lumineze fața Ta peste robul Tău, scapă-mă, prin îndurarea Ta ! ”
Ps 31:16.

Ieri aș fi vrut să stau tăcut în fața Ta Doamne....N-aș fi scos nici un cuvânt... Te-aș fi primit cu ochii plin de uimire, admirând minunăția Ta divină....

Aș fi tăcut... că n-am nici un cuvânt cu care să mă laud Doamne... nu știu ce să-Ți spun c-am făcut bine.... nu pot să-Ți spun c-am reușit....știu doar că m-am trudit....am încercat.....am insistat.

Azi, odată cu raza de soare, mi-ai trimis parcă o nouă speranță.....Dacă ieri, fiecare picur de ploaie cădea într-un suflet gol.....care nu-și găsea cuvinte și uitase ritmul mulțumirii, dacă ploaia era lacrima de jale și suferință, azi ai alinare pentru suflet și mângâiere pentru inima zbuciumată.

„O, cât de mare este bunătatea Ta , pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine, și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!”
Ps 31:19.

Rătăcindu-mi ochii în seninul cerului, în mintea mea ia contur un gând de laudă pentru Creatorul....chiar dacă atâtea „de ce” – uri nu-și găsesc răspunsuri și chiar dacă mi se pare că atâtea lucruri nu-nțeleg, „...eu mă încred în Tine, Doamne, și zic : Tu ești Dumnezeul meu !”Ps 31:14

Azi, Ți-aș pune tare multe întrebări Doamne și prima ar fi: de ce Doamne, eu, “vasul de lut“ , în mintea mea limitată cred că aș putea înțelege din felul

în care Tu Atotputernicul și Atotștiutorul ordonezi lucrurile și desfășurarea evenimentelor....

Și....Doamne..... de ce ne lași să simțim așa când ne cresc copiii și se duc de-acasă ... și cu ce să umplem noi golul lipsei lor și cum să facem să nu le ducem atât de mult dorul ?

Și când iei de pe pământ persoane apropiate ce ne sunt dragi....cum să facem să nu ne doară – atât despărțirea? ....Și ....Doamne, vezi lumea noastră ? cum să ne găsim locul în ea.....cum să facem să-i dăm gust....cum să fim lumină ?

Și peste toate întrebările mele , raza de soare cu care-mi zâmbește azi Domnul, aduce în suflet speranță și încredere în Mâna Divină și Atotputernică.

“Soarta mea este în mâna Ta” Ps 31:15 și “ Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele, când am strigat spre Tine” Ps 31:21.

Și Cuvântul Sfânt al Domnului mă învață că Dumnezeu îi folosește pe oameni, chiar dacă ei greșesc de atâtea ori și mă-nvață că cei credincioși *“în puține lucruri “, vor fi puși “ peste multe lucruri “ în “ bucuria Stăpânului”* Matei 25:23.

Ce contează dacă nu avem răspuns la toate întrebările noastre ? Domnul este același...El coordonează toate lucrurile.

Așa că , *“fiți tari și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!”*
“ Ps 31:24.

Camelia Sabău

"De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său".

Romani 8:28